

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5300/2563

บริษัท ร.โจทก์ นาย ป.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/33, ป.วิ.พ. มาตรา 249, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 51, ป.พ.พ. มาตรา 193/17

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกู้เงินธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) ตกลงผ่อนชำระต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยรายเดือนรวม 36 งวด เป็นการฟ้องขอให้ชำระหนี้ตามสัญญาซึ่งมีข้อตกลงชำระหนี้ผ่อนทุนคืนเป็นงวด ๆ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/33 (2) สิทธิเรียกร้องของโจทก์ในหนี้ดังกล่าวจึงมีกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันผิดนัดชำระหนี้ จำเลยชำระหนี้ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2555 ต้องถือว่าจำเลยผิดนัดชำระงวดที่เหลือทั้งหมด สิทธิเรียกร้องจึงเริ่มนับตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2555 เป็นต้นไป และจะครบกำหนดห้าปีในวันที่ 16 ตุลาคม 2560 โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องของธนาคารฯ เคยฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกันกับคดีนี้เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 ภายในกำหนดอายุความห้าปี แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกฟ้อง โดยไม่ตัดสิทธิโจทก์ฟ้องเข้ามาใหม่ภายในอายุความ และไม่มีคู่ความยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกากับฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 จึงเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น คือ วันที่ 31 ตุลาคม 2560 ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 249 วรรคท้าย อันเป็นบทกฎหมายที่ใช้บังคับแก่การฎีกาคดีผู้บริโภคโดยอนุโลม ตาม พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 51 ประกอบ มาตรา 49 วรรคสอง เมื่อคดีถึงที่สุดในวันดังกล่าวอันเป็นวันหลังจากสิทธิเรียกร้องของโจทก์ขาดอายุความแล้ว โจทก์จึงขอที่จะฟ้องคดีเพื่อตั้งหลักฐานสิทธิเรียกร้องหรือเพื่อให้ชำระหนี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นถึงที่สุดตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/17 วรรคสอง การที่โจทก์ฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2561 จึงเป็นการฟ้องเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาในคดีก่อนถึงที่สุด ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 355,321.11 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 28 ต่อปี ของต้นเงิน 143,020.76 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงตามที่คู่ความรับกันและไม่ได้เถียงกันรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2554 จำเลยทำสัญญากู้ยืมเงินและรับเงินไปจากธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) 175,000 บาท ตกลงเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 20.99 ต่อปี ผ่อนชำระต้นเงินและดอกเบี้ยคืนเป็นงวดรายเดือน เดือนละ 6,590 บาท เริ่มชำระงวดแรกวันที่ 23 มกราคม 2555 และทุกวันที่ 23 ของเดือนถัดไปทุกเดือน กำหนดชำระให้ครบถ้วนภายใน 36 เดือน หากผิดนัดไม่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยตามที่กำหนดยินยอมเสียดอกเบี้ยอัตราสูงสุด ยอมชำระค่าปรับล่าช้าในอัตราที่กำหนด และไม่ตัดสิทธิธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) ที่จะเรียกร้องให้

ชำระหนี้ทั้งหมดได้โดยพลัน หลังจากจำเลยรับเงินจากธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) จำเลยผิดนัดไม่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยตามสัญญา คิดถึงวันที่ 5 มีนาคม 2556 จำเลยคงค้างชำระต้นเงิน 143,020.76 บาท และดอกเบี้ย 16,459.87 บาท รวมเป็นเงิน 159,480.63 บาท ต่อมาวันที่ 30 กันยายน 2556 ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) โอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญากู้ยืมเงินและสัญญาบัตรเครดิตรวมทั้งภาระหนี้ของจำเลยในคดีนี้แก่โจทก์ จำเลยจึงต้องชำระหนี้ค้ำชำระแก่ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) ให้แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 28 ต่อปี ของต้นเงิน 143,020.76 บาท นับแต่วันที่ 6 มีนาคม 2556 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ คำนวณดอกเบี้ยถึงวันฟ้องเป็นเงิน 195,840.48 บาท รวมเป็นเงิน 355,321.11 บาท ก่อนคดีนี้ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 โจทก์ ยื่นฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกันกับคดีนี้ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้ว โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 9 มีคำพิพากษายกฟ้อง แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ฟ้องคดีเข้ามาใหม่ภายในอายุความ ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 วันที่ 31 ตุลาคม 2560 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกู้เงินธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) โดยตกลงผ่อนชำระต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยรายเดือนรวม 36 งวด เริ่มชำระงวดแรกวันที่ 23 มกราคม 2555 และชำระงวดถัดไปทุกวันที่ 23 ของทุกเดือน หากผิดนัดไม่ชำระหนึ่งงวดใด ยินยอมให้ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) เรียกดอกเบี้ยอัตราสูงสุด ค่าปรับล่าช้า และมีสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ตามสัญญาทั้งหมดคืนได้ทันที อันเป็นการฟ้องขอให้ชำระหนี้ตามสัญญาซึ่งมีข้อตกลงผ่อนทุนคืนเป็นงวด ๆ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/33 (2) สิทธิเรียกร้องของโจทก์ในหนี้ดังกล่าวจึงมีกำหนดอายุความห้าปีนับแต่วันผิดนัดชำระหนี้ การที่จำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญาโดยชำระหนี้แก่โจทก์ครั้งสุดท้ายวันที่ 15 ตุลาคม 2555 จึงต้องถือว่าจำเลยผิดนัดชำระงวดที่เหลือทั้งหมดตลอดมา สิทธิเรียกร้องในกรณีหนี้เงินที่ต้องชำระเพื่อผ่อนทุนคืนเป็นงวด ๆ ย่อมเกิดขึ้นนับแต่นั้น อายุความฟ้องเรียกเงินจำนวนที่ค้างยืมต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/33 (2) คือ เริ่มตั้งแต่วันที่ 16 ตุลาคม 2555 เป็นต้นไป โจทก์ในฐานะผู้รับโอนต้องรับสิทธิเรียกร้องของธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) โดยต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในอายุความ ซึ่งจะครบกำหนดห้าปีในวันที่ 16 ตุลาคม 2560 เมื่อก่อนฟ้องคดีนี้ โจทก์เคยฟ้องจำเลยในมูลหนี้เดียวกัน เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560 ภายในกำหนดอายุความ 5 ปี ตามกฎหมาย แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกฟ้องโจทก์โดยไม่ตัดสิทธิโจทก์ฟ้องเข้ามาเป็นคดีใหม่ภายในอายุความ และคู่ความไม่ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกากับฎีกาคัดค้านคำพิพากษาดังกล่าว คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภค จึงเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น คือ วันที่ 31 ตุลาคม 2560 ดังที่บัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคท้าย อันเป็นบทกฎหมายที่ใช้บังคับแก่การฎีกาคดีผู้บริโภคโดยอนุโลม ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.2551 มาตรา 51 ประกอบมาตรา 49 วรรคสอง เมื่อคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีผู้บริโภค ในคดีก่อนที่พิพากษายกฟ้อง แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ฟ้องเข้ามาเป็นคดีใหม่ภายในอายุความ ถึงที่สุดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2560 อันเป็นเวลาภายหลังจากสิทธิเรียกร้องของโจทก์ขาดอายุความแล้ว โจทก์จึงชอบที่จะฟ้องคดีเพื่อตั้งหลักฐานสิทธิเรียกร้องหรือเพื่อให้ชำระหนี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นถึงที่สุด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/17

วรรคสอง การที่โจทก์เสนอคำฟ้องเป็นคดีนี้ เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2561 จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีก่อนถึงที่สุด ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยว่า คดีโจทก์ขาดอายุความ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ทองธาร เหลืองเรืองรอง · ประมวลญ รักศีลธรรม · บุญทอง ปลื้มวรสวัสดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5300/2563>